

Δώστε βοήθεια στους πλημμυροπαθείς, όχι στο ΝΑΤΟ

Το Πακιστάν χτυπιέται από τις χειρότερες πλημμύρες εδώ και τουλάχιστον οχτώ δεκαετίες. Στο επίκεντρο της καταστροφής είναι η νοτιότερη περιφέρεια του Σιντ, τα νότια τμήματα του Παντζάμπ και ένα μέρος του Βαλουχιστάν. Υπολογίζεται ότι είκοσι εκατομμύρια άνθρωποι έχουν πληγεί από τις πλημμύρες. Ακόμη και η Χίλاري Κλίντον τόνισε ότι οι πληγέντες είναι περισσότεροι από το άθροισμα όλων των πληγέντων του τσουνάμι του 2004, του σεισμού στο Κασμίρ το 2005 και του σεισμού στην Αϊτή το 2010.

Οι επιβεβαιωμένοι νεκροί είναι περίπου 1500 αλλά όλοι ξέρουν πως ο αριθμός αυτός είναι υποπολλαπλάσιος της αλήθειας που θα αποκαλυφθεί τελικά. Η ίδια η πακιστανική κυβέρνηση κάνει ήδη λόγο για ένα δεύτερο κύμα θανάτου που θα ακολουθήσει. Θα είναι οι θάνατοι από την πείνα και τις αρρώστιες. Δέκα εκατομμύρια άνθρωποι αναγκάζονται να πίνουν μολυσμένο νερό. Ανάμεσά τους, τριάντισι εκατομμύρια παιδιά που κινδυνεύουν να πάθουν χολέρα ή δυσεντερία. 800 χιλιάδες σπίντι έχουν καταστραφεί και οι άστεγοι είναι τέσσερα εκατομμύρια. Ακόμη χειρότερα, τα φαινόμενα συνεχίζονται και δεν θα σταματήσουν πριν από το τέλος Αυγούστου. Κάθε μέρα που περνάει, το νερό καταπίνει ακόμη περισσότερα χωριά. Αυτό σημαίνει ότι χιλιάδες οικογένειες αναγκάζονται να μετακινηθούν για να σωθούν. Υπάρχει μεγάλη πιθανότητα περιοχές που έχουν ήδη χτυπηθεί να δεχθούν νέα ορμητικά νερά, ενώ τα πρόχειρα φράγματα που στήνονται έξω από τις πόλεις, κανείς δεν ξέρει αν θα αντέξουν.

Αποκάλυψη

Οι πλημμύρες λειτουργούν σαν μια τεράστια αποκάλυψη για το τι πραγματικά συμβαίνει στο Πακιστάν. Μια κυβέρνηση που βρίσκεται ανάμεσα στις πιο αγαπημένες της Δύσης και δέχεται τεράστια υποστήριξη για τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» αποδεικνύεται ότι έχει αφήσει εκατομμύρια ανθρώπους στη μοίρα τους.

Ειδικά ο κόσμος στην κοιλάδα Σουάτ έχει ήδη βιώσει το ξεριζώμα από τα σπίτια του, καθώς το αφγανικό μέτωπο εναντίον των Ταλιμπάν έχει εξαπλωθεί στο εσωτερικό του Πακιστάν. Πολλοί από αυτούς τους εσωτερικούς πρόσφυγες κατέληξαν στο Σιντ και τώρα ξαναγίνονται πρόσφυγες. Οι απλοί άνθρωποι αφήνονται αβοήθητοι από τη «διεθνή κοινότητα» που δηλώνει εδώ και χρόνια ότι «έχει τα μάτια της στραμένα στο Πακιστάν».

Ο ΟΗΕ έχει ζητήσει μισό δισεκατομ-

ΑΝΟΙΞΤΕ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

βλέπε και
στη σελίδα 4

μύριο δολάρια και ως τώρα έχει συγκεντρώσει μόνο τα μισά. Τα κράτη που προσφέρουν γενναιοδωρα όταν πρόκειται για τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», τώρα δηλώνουν ότι έχει δυσκολίες. Μόνο οι ΗΠΑ δίνουν περίπου 2,5 δισεκατομμύρια δολάρια το χρόνο σε στρατιωτική και πολιτική υποστήριξη στην κυβέρνηση του Πακιστάν, όμως τώρα με το ζόρι έφτασαν να δώσουν 150 εκατομμύρια. Το ποσό που ζητάει ο ΟΗΕ είναι μόνο για τις άμεσες ανάγκες των προσφύγων, για τρόφιμα και για αντίσκηνα. Είναι προφανές ότι το συνολικό κόστος είναι ασύγκριτα μεγαλύτερο. Μεγάλες είναι οι καταστροφές που έχουν γίνει σε γέφυρες, σε φράγματα και άλλες υποδομές, ενώ έχει πάει χαμένη η σοδειά από την οποία εξαρτάται και ο πληθυσμός και η οικονομία.

Ο πρόεδρος της χώρας, Ζαρντάρι, βρισκόταν σε επίσκεψη σε ευρωπαϊκές χώρες με το ιδιωτικό του τζετ, την ώρα που πνίγονταν άνθρωποι. Και για κάποιες μέρες, συνέχισε τις διακοπές του. Στο Λονδίνο έμεινε σε ένα ξενοδοχείο των 11 χιλιάδων δολαρίων τη βραδιά. Κάποιες μέρες την πέρασε και στην οικογενειακή του βίλα, στη Γαλλία.

Όταν επέστρεψε, οι διαδηλωτές ήδη τον περίμεναν με συνθήματα «Ζαρντάρι = 100% Διαφθορά». Στο νότιο Πακ-

ιστάν έχουν οργανωθεί πολλές διαδηλώσεις που διεκδικούν μεγαλύτερη βοήθεια για τους πληγέντες και καταγγέλλουν την κυβέρνηση. «Φαίνεται ότι δεν υπάρχει κυβέρνηση μετά τις πλημμύρες», λέει ο **Μοχάμεντ Λαϊκ**, ένας από τους διαδηλωτές. «Χάσαμε τα παιδιά μας, χάσαμε τα κοπάδια μας. Με δυσκολία θα σώσουμε και τους εαυτούς μας». «Δεν έχουμε πάρει καμιά βοήθεια» λέει ο **Μοχάμεντ Μιθάλ Ντούλ**, που εγκατέλειψε το κτήμα του για ένα αντίσκηνο στην περιοχή Σέκερ. «Μόνο οι ντόπιοι είναι που μας δίνουν νερό και τρόφιμα».

Η κυβέρνηση του Ζαρντάρι ενδιαφέρεται περισσότερο να πείσει τους συμμάχους της ότι συνεχίζει τη μάχη ενάντια στους αντάρτες στα σύνορα με το Αφγανιστάν. Ο Υπουργός Εξωτερικών Σάχ Μεχμούντ Κουρέσι περφηφανεύτηκε ότι τα στρατεύματα που πολεμάνε στο βόρειο Πακιστάν δεν έχουν μετακινηθεί για να βοηθήσουν τους πλημμυροπαθείς. «Στείλαμε άλλα επιπλέον στρατεύματα σε νότιες περιοχές του Παντζάμπ, στο Σιντ και στο Βαλουχιστάν. Δεν θα αφήσουμε τους αντάρτες να εκμεταλλευτούν την κατάσταση».

Ετσι κι αλλιώς ο Ζαρντάρι και η άρχουσα τάξη του Πακιστάν ξέρουν ότι η βοήθεια προς το Πακιστάν πάντα εξαρτιόταν από το πόσο συνεργαζόταν με τους ιμπεριαλιστές. Τα δάνεια του ΔΝΤ

και άλλων διεθνών φορέων είχαν παγώσει το 1998 μετά τις πυρηνικές δοκιμές του Πακιστάν, αλλά επανήλθαν όταν ο δικτάτορας Μουσάραφ έδωσε το ΟΚ στον Τζορτζ Μπους για τη συνεργασία του στον πόλεμο κατά του Αφγανιστάν.

Πιο πρόσφατα, το ΔΝΤ έδωσε έκτακτα δάνεια στο Πακιστάν και όπως αναφέρεται σε μια επιστημονική έρευνα, αυτό οφειλόταν «εν μέρει στο ότι η διεθνής κοινότητα ήταν ευχαριστημένη με την ανταπόκριση της κυβέρνησης του Πακιστάν όσον αφορά τους αντάρτες στην κοιλάδα Σουάτ. Οπως επίσης και στα βήματα που έκανε η κυβέρνηση Ζαρντάρι μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις στη Μουμπάι το Νοέμβριο του 2008».

Πίεσεις

Φυσικά, αυτά τα δάνεια είναι με το αζημίωτο. Οι πιέσεις του ΔΝΤ προς το Πακιστάν ήταν περισσότερο για αύξηση των φόρων που πληρώνουν οι πιο αδύναμοι. Ομως, παράλληλα πίεσε την κυβέρνηση να αυξήσει τις εκτάσεις που δίνονται για καλλιέργεια, ώστε να εκμεταλλευτεί την φούσκα στις διεθνείς τιμές των τροφίμων τα τελευταία χρόνια.

Πολλοί αναλυτές επισημαίνουν ότι αυτή η απότομη και άναρχη επέκταση των καλλιεργειών είναι μία από τις αιτίες των καταστροφών. Τα φράγματα και τα κανάλια έχουν μειώσει την απορ-

ροφητικότητα του νότιου μέρους του Ινδού ποταμού. Ενώ τα ίδια τα φράγματα είναι κακοσυντηρημένα και ανεπαρκή. Το Πακιστάν πληρώνει και την παγκόσμια άνοδο της θερμοκρασίας, ενώ ο πληθυσμός της δεν έχει καμία ευθύνη. Σε κάθε χίλιους κατοίκους αντιστοιχούν οχτώ αυτοκίνητα.

Την ώρα που εκατομμύρια άνθρωποι έχουν ανάγκη από άμεση βοήθεια στο Πακιστάν, το μόνο που φαίνεται να νοιάζει τις Μεγάλες Δυνάμεις, είναι ποιες θα είναι οι επιπτώσεις της κρίσης πάνω στην κατοχή του Αφγανιστάν. Οι απαισίοδοξοι προβλέπουν κι άλλη αποσταθεροποίηση της περιοχής. Οι αφελείς νομίζουν ότι η αμερικανική βοήθεια θα προσφέρει κύρος στις ΗΠΑ.

Η ελληνική κυβέρνηση όχι μόνο κινείται με την ίδια απαίσια λογική, αλλά όλο και περισσότερα σημάδια δείχνουν ότι ελπίζει να βαθύνει κι άλλο τη συμμετοχή της στη κατοχή του Αφγανιστάν. Χαρακτηριστική είναι η πρόσφατη επίσκεψη, τον Ιούλιο, του υφυπουργού Εξωτερικών Δρούτσα στο Αφγανιστάν. Ακολούθησε, το δεκαπενταύγουστο επίσκεψη στο Αφγανιστάν του έλληνα πρέσβη που βρίσκεται στο Πακιστάν. Ο πρέσβης Μαυροειδής συναντήθηκε με τον στρατηγό Πετρέους, τον επικεφαλής της αμερικανικής κατοχής, και μίλησαν για την ελληνική συμμετοχή. Συναντήθηκε επίσης με τον έλληνα διοικητή του αεροδρομίου της Καμπούλ, Παντελάτο.

Επίσης, σύμφωνα με την Καθημερινή της περασμένης Κυριακής, ανάμεσα στους κοντινούς συμβούλους του Παπανδρέου βρίσκεται ο Δημήτρης Δόλλης «σε ειδικό ρόλο στο ΥΠΕΞ, με φυσική παρουσία όμως και γραφείο στο κτίριο... διαχειρίζεται θέματα που έχουν να κάνουν με την ελληνική παρουσία στο Αφγανιστάν.» Αλήθεια χρειάζεται ειδικός σύμβουλος για 200 έλληνες στρατιωτικούς που βρίσκονται στο Αφγανιστάν; Η στάση της κυβέρνησης Παπανδρέου απέναντι στο Ισραήλ (βλέπε σελίδες 8-9) μάλλον δείχνουν ότι αυτές οι ειδήσεις προαναγγέλλουν κάτι χειρότερο. Εφτά εκατομμύρια ευρώ είναι το ετήσιο οικονομικό κόστος της, μέχρι τώρα, ελληνικής παρουσίας στο Αφγανιστάν. Για τους πλημμυροπαθείς του Πακιστάν η ελληνική κυβέρνηση έδωσε μόλις ένα εκατομμύριο.

Οι προτεραιότητες της κυβέρνησης Παπανδρέου είναι ίδιες, από την Αθήνα ως την Καμπούλ και το Καράτσι. Αγκαλιά με το ΔΝΤ και τους ιμπεριαλιστές, ενάντια στον κόσμο που παλεύει για να επιβιώσει.

Νίκος Λούντος